

“Затверджую”

Голова Правління

ЗАТ СК «РАРИТЕТ»

Т.В. Бутківська

15 листопада 2007

Правила

добровільного страхування залізничного транспорту

№ 27-07 (зі змінами від 16.11.2012 р., затвердженими 11.07.2013 р.)

Київ 2007

Стаття 1. Загальні положення

1.1. Правилами добровільного страхування залізничного транспорту (далі правила) визначаються умови і порядок здійснення добровільного страхування залізничного транспорту на основі договору страхування, укладеного між страхувальником та Приватним акціонерним товариством "Страхова компанія "Раритет" (далі страховик).

1.2. Страхувальниками визнаються юридичні особи та дієздатні фізичні особи, які уклали зі страховиком договори добровільного страхування залізничного транспорту та є власниками залізничного транспорту, розпоряджаються ним за дорученням, договором найму, оренди, лізингу, або прийняли його для ремонту, транспортування, зберігання, в заставу та несуть майнову відповідальність за його збереженість.

Стаття 2. Предмет договору страхування

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням залізничним транспортним засобом (рухомим складом), до якого відносяться:

2.1.1. локомотиви (електровози, тепловози, паровози, газотурбовози, мотовози, автомотриси тощо);

2.1.2. моторвагонний рухомий склад (електросекції, дизель-поїзди, турбопоїзди, акумуляторні поїзди тощо);

2.1.3. вантажний рухомий склад (на піввагони, платформи, цистерни, криті вагони, ізотермічні вагони, вагони спеціального призначення, рефрижераторні секції, контейнери тощо);

2.1.4. пасажирський рухомий склад (пасажирські, багажні, поштові, багажно-поштові, службові вагони, вагони-ресторани, вагони спеціального призначення, вагони метрополітену тощо).

2.2. Предметом договору страхування за цими правилами не можуть бути майнові інтереси, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням об'єктами рейкового технологічного транспорту (цехового, шахтного), міського рейкового транспорту (трамваями, фунікулерами, монорейковими дорогами), ескалаторами тощо.

2.3. Цими Правилами страхування передбачено обов'язок Страховика за встановлену договором страхування плату (страховий внесок, страховий платіж, страхову премію) здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов Договору страхування шляхом відшкодування Страхувальнику або іншій особі, визначеній страхувальником у Договорі страхування (Вигодонабувачу), збитку, понесеного ними у зв'язку з пошкодженням, знищенням або втратою застрахованого залізничного транспортного засобу (окремих одиниць рухомого складу) та, якщо це передбачено Правилами та Договором страхування, додаткового обладнання до нього.

2.4. Цими Правилами не передбачено страхування майна, в тому числі вантажів та багажу (вантажобагажу), що перевозиться залізничним транспортним засобом, та страхування неодержаних доходів унаслідок пошкодження, знищення

або втрати залізничного транспортного засобу (чи окремих одиниць рухомого складу).

Стаття 3. Страхові ризики

3.1. Страховий ризик - певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

3.2. Страховими ризиками за цими правилами є:

3.2.1. ризик пошкодження або повного знищення одиниць рухомого складу залізничного транспорту або їх обладнання внаслідок:

3.2.1.1. транспортної події (аварії, катастрофи, серйозного інциденту, інциденту, порушення);

3.2.1.2. стихійного лиха, пожежі, вибуху (при наявності ліцензії на здійснення страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ);

3.2.1.3. викрадення одиниць рухомого складу залізничного транспорту, або його спробі, включаючи крадіжку окремих частин, деталей, обладнання;

3.2.1.4. падіння на одиниці рухомого складу залізничного транспорту будь-яких предметів (криги, каміння, дерев тощо);

3.2.1.5. навмисних протиправних дій третіх осіб.

3.2.2. ризик викрадення одиниць рухомого складу залізничного транспорту або їх обладнання.

Стаття 4. Виключення із страхових випадків і обмеження страхування

4.1. Страховий захист поширюється на страхові випадки, які настали в період дії договору страхування. Якщо страховий випадок, який настав в строк дії договору страхування, стався з причин, які були або почали діяти до дати початку страхування, то страхове відшкодування підлягає виплаті лише у разі, якщо страхувальнику нічого не було відомо про причини, які призвели до цього страхового випадку.

4.2. Виключеннями із страхових випадків є пошкодження або повне знищення одиниць рухомого складу залізничного транспорту внаслідок:

4.2.1. ядерного вибуху, а також прямого чи побічного впливу радіації або радіоактивного забруднення;

4.2.2. військових дій, а також маневрів або інших військових заходів та їх наслідків;

4.2.3. громадянської війни, народних заворушень різного роду та страйків;

4.2.4. конфіскації, націоналізації та інших подібних заходів політичного характеру, які здійснюються згідно розпоряджень військової чи цивільної влади та політичних організацій;

4.2.5. протизаконних дій або бездії державних органів, органів місцевого самоврядування або посадових осіб цих органів, в тому числі внаслідок видання вищезазначеними органами та посадовими особами документів, які не відповідають законодавству України;

4.2.6. використання рухомого складу залізничного транспорту у навчальних, тренувальних, змагальних або випробувальних цілях;

4.2.7. експлуатації технічно несправних одиниць рухомого складу залізничного транспорту;

4.2.8. перевезення одиниць рухомого складу залізничного транспорту іншими засобами транспорту (як вантаж);

4.2.9. подій природного характеру (корозії, старіння, зносу тощо);

4.2.10. перевезення пожежо-, вибухонебезпечних матеріалів в рухомому складі залізничного транспорту, який не призначений для такого використання;

4.2.11. навмисних дій або бездії страхувальника, що призвели до настання страхового випадку;

4.2.12. порушення правил експлуатації рухомого складу залізничного транспорту особами, допущеними до управління рухомим складом залізничного транспорту;

4.2.13. недбалості страхувальника,

4.2.14. допущення до управління рухомим складом залізничного транспорту особи, яка знаходиться у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння;

4.2.15. допущення до управління рухомим складом залізничного транспорту особи, що не має прав керування відповідної категорії або не має документів на використання цього засобу залізничного транспорту;

4.2.16. кримінального злочину, скоєного страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування. Кваліфікація дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

4.2.17. інших випадків, передбачених законодавством України.

4.3. Ризики, зазначені в підпунктах 4.2.1, 4.2.2, 4.2.3, 4.2.4, 4.2.5, 4.2.6 можуть прийматися на страхування тільки після спеціального обумовлення в договорі страхування та сплати додаткового страхового платежу.

4.4. Страховик не відшкодує:

4.4.1. збитки і витрати, які страхувальник зобов'язаний відшкодувати третім особам внаслідок нанесення шкоди застрахованим рухомим складом залізничного транспорту життю та здоров'ю людей і майну третіх осіб;

4.4.2. збитки, пов'язані з нанесенням шкоди навколишньому природному середовищу внаслідок страхового випадку.

Стаття 5. Порядок визначення розмірів страхових сум та розмірів страхових відшкодувань

5.1. Страхова сума – сума грошових коштів, в межах якої страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

5.2. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між страховиком та страхувальником під час укладання договору страхування або внесення змін до договору страхування.

5.3. Страхова сума може бути встановлена по окремому страховому випадку, групі страхових випадків, договору страхування у цілому.

5.4. Страхова сума може встановлюватись:

5.4.1. у грошовій одиниці України;

5.4.2. у іноземній вільно конвертованій валюті у випадках, передбачених чинним законодавством України.

5.5. Якщо дія договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

5.6. Страхова сума встановлюється в межах вартості рухомого складу залізничного транспорту за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору.

5.7. Страхове відшкодування - страхова виплата, яка здійснюється страховиком у межах страхової суми при настанні страхового випадку.

5.8. Страхова виплата - грошова сума, яка виплачується страховиком відповідно до умов договору страхування при настанні страхового випадку.

5.9. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнав страхувальник. У разі коли страхова сума становить певну частку вартості застрахованої одиниці рухомого складу залізничного транспорту, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від збитків, визначених по страховій події, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.10. Якщо одиницю рухомого складу залізничного транспорту застраховано у кількох страховиків за кількома договорами страхування і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість засобу залізничного транспорту, то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості засобу залізничного транспорту. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

5.11. У договорі страхування може бути передбачена франшиза (умовна або безумовна) - частина збитків, що не відшкодовується страховиком згідно з договором страхування.

У разі застосування умовної франшизи страховик звільняється від відшкодування заподіяної шкоди, якщо її розмір не перевищує франшизу.

У разі застосування безумовної франшизи відповідальність страховика визначається розміром відповідальності страхувальника за вирахуванням франшизи.

Франшиза визначається за згодою сторін при укладанні договору страхування в відсотках від страхової суми або у грошовій формі.

5.12. Остаточний розмір страхового відшкодування встановлюється після вирахування франшизи (якщо вона передбачена в договорі страхування).

5.13. У разі виплати страхового відшкодування у розмірі, меншому від страхової суми, страхова сума зменшується на розмір виплаченого страхового відшкодування. Зменшення страхової суми здійснюється з дати настання страхового випадку. Після відновлення пошкоджені одиниці рухомого складу залізничного транспорту страхувальник має право за додатковий платіж відновити первісну страхову суму.

Стаття 6. Страхові тарифи за договорами страхування.

Страхові платежі.

6.1. Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

6.2. Страхові тарифи обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків. Страхові тарифи зазначені у додатку № 1 до правил. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

6.3. Страховий платіж – плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику згідно з договором страхування.

6.4. Страховий платіж сплачується одноразово або частинами (якщо це передбачено договором страхування) готівкою або безготівковим розрахунком.

6.5. Страховий платіж сплачується страхувальником страховику протягом п'яти робочих днів (якщо інше не передбачене договором страхування) після укладання договору страхування.

6.6. Якщо у строк, встановлений договором страхування, страхувальник сплатив страховику страховий платіж не в повному розмірі, то страховик несе відповідальність за договором страхування пропорційно частці сплаченого страхового платежу.

6.7. Страхувальники згідно з укладеними договорами страхування мають право вносити платежі лише у грошовій одиниці України, а страхувальник-нерезидент - у іноземній вільно конвертованій валюті або у грошовій одиниці України у випадках, передбачених чинним законодавством України.

Стаття 7. Строк та місце дії договору страхування.

7.1. Строк дії договору страхування встановлюється за згодою сторін.

7.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування. Днем сплати страхового платежу вважається:

7.2.1. при безготівковому розрахунку – день надходження грошових коштів на рахунок страховика;

7.2.2. при готівковому розрахунку – день сплати готівкою в касу страховика.

7.3. Дія договору страхування припиняється о 24 годині за київським часом дня, визначеного договором страхування як дата закінчення дії договору страхування.

7.4. Дія договорів страхування поширюється на територію України, а також за її межі відповідно до умов страхування.

7.5. Місце дії договору страхування зазначається у договорі страхування.

Стаття 8. Порядок укладення договору страхування.

8.1. Договір страхування - це письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування, а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

8.2. Для укладання договору страхування страхувальник подає страховику письмову заяву, або іншим чином заявляє про свій намір укласти договір страхування. До заяви страхувальник додає:

8.2.1. технічний паспорт рухомого складу залізничного транспорту;

8.2.2. договір оренди рухомого складу залізничного транспорту, якщо страхувальник орендує рухомий склад залізничного транспорту;

8.2.3. документи, визначені законодавством України, необхідні для ідентифікації страхувальника;

8.2.4. документ, який засвідчує вартість рухомого складу залізничного транспорту.

8.3. На підставі відомостей, наданих страхувальником, страховик, визначає розміри страхового тарифу та страхового платежу.

8.4. При укладанні договору страхування обумовлюється розмір франшизи.

8.5. На розсуд страховика договір страхування укладається з оглядом або без огляду рухомого складу залізничного транспорту.

8.6. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

8.7. Договір страхування складається у двох примірниках, кожний з яких має однакову юридичну силу, по одному примірнику для страхувальника та страховика.

8.8. У разі втрати страхувальником оригінального примірника договору страхування, страхувальник подає заяву страховику на отримання дублікату договору страхування. Протягом п'яти робочих днів з моменту надходження заяви страховик зобов'язаний видати страхувальнику дублікат договору страхування. Після видачі дублікату втрачений оригінальний примірник договору страхування вважається недійсним і виплати по ньому не здійснюються.

Стаття 9. Умови припинення договору страхування.

9.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

9.1.1. закінчення строку дії;

9.1.2. виконання страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі;

9.1.3. несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору;

9.1.4. ліквідації страхувальника - юридичної особи або смерті страхувальника-фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23, 24 Закону України "Про страхування";

9.1.5. ліквідації страховика у порядку, встановленому законодавством України;

9.1.6. прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

9.1.7. в інших випадках, передбачених законодавством України.

9.2. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою страхувальника або страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

9.3. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

9.4. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування, то останній повертає страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

9.5. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою страховика страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога страховика обумовлена невиконанням страхувальником

умов договору страхування, то страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

Не допускається повернення коштів готівкою, якщо страхові платежі було здійснено в безготівковій формі, за умови дострокового припинення договору страхування.

9.6. Дія договору страхування припиняється з моменту настання змін у ризику з наступним поверненням частини платежу за час, що залишився до закінчення дії договору, якщо страхувальник не погодився на зміни умов страхування чи відмовився від сплати додаткового страхового платежу.

9.7. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладання у випадках, передбачених Цивільним кодексом України.

9.8. Договір страхування визнається недійсним і не підлягає виконанню:

9.8.1. якщо його укладено після страхового випадку;

9.8.2. якщо предметом договору страхування є рухомий склад залізничного транспорту, який підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

9.9. Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

Стаття 10. Права та обов'язки сторін.

10.1. Сторони зобов'язані, якщо інше не передбачено договором страхування:

10.1.1. не розголошувати відомості один про одного, що стали їм відомі під час виконання договору страхування, крім випадків, передбачених законом;

10.1.2. при достроковому припиненні дії договору страхування протягом десяти робочих днів провести взаємні розрахунки.

10.2. Сторони мають право залучити за свій рахунок аварійного комісара до розслідування обставин страхового випадку. Страховик не може відмовити страхувальнику в проведенні розслідування і повинен ознайомити аварійного комісара з усіма обставинами страхового випадку, надати всі необхідні матеріальні докази та документи.

10.3. Страховик зобов'язаний:

10.3.1. ознайомити страхувальника з умовами та правилами страхування;

10.3.2. протягом двох робочих днів, як йому стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування;

10.3.3. при настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у строк, визначений договором страхування та цими правилами. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення виплати страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу,

пені), визначеної договором страхування або законом, за кожний день прострочки;

10.3.4. за заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, переукласти з ним договір страхування;

10.3.5. відшкодувати витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору страхування;

10.3.6. не розголошувати відомостей про страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених законом.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

10.4. Страхувальник зобов'язаний:

10.4.1. сплачувати страхові платежі в розмірі, порядку та в строк, визначені договором страхування;

10.4.2. при укладанні договору страхування надати інформацію страховику про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі в термін, який передбачений договором страхування, та як тільки це стане йому відомо, письмово інформувати страховика про будь-яку зміну страхового ризику, в тому числі змінах страхового ризику, що сталися після укладення договору страхування;

10.4.3. при укладенні договору страхування повідомити страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета договору страхування;

10.4.4. в письмовому вигляді повідомляти страховика про зміни, які він має намір внести в умови договору страхування. Якщо інше не передбачено договором, договір страхування на нових умовах набуває чинності після підписання сторонами відповідної додаткової угоди;

10.4.5. використовувати рухомий склад залізничного транспорту тільки за прямим призначенням, якщо це передбачено договором страхування;

10.4.6. вживати розумних, ефективних та посильних заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

10.4.7. понести необхідні витрати по врятуванню і збереженню застрахованого рухомого складу залізничного транспорту, а також по запобіганню його подальшому пошкодженню, якщо інше не передбачено договором страхування;

10.4.8. у разі настання страхового випадку повідомити страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений цими правилами та договором страхування;

10.4.9. документально довести наявність страхової зацікавленості в предметі договору страхування на момент спричинення збитку, наявність страхового випадку, розмір своєї претензії за збитком та забезпечити страховику можливість

скористатись правом вимоги до винної сторони, якщо це передбачено договором страхування;

10.4.10. якщо це передбачено договором страхування, після отримання страхового відшкодування:

10.4.10.1. надати страховику довіреність на право здійснення претензійної роботи, подання позову, виступу у суді, господарському суді, третейському суді, для одержання суми відшкодування збитків від сторони, яка винна у настанні страхового випадку, а також виконання інших дій щодо відшкодування збитків, які понесені страховиком;

10.4.10.2. на документах, зазначених у підпунктах 12.1.3, 12.1.4, 12.1.5, 12.1.6, виконати переуступний напис такого змісту: “Право на пред’явлення претензії та позову передано ПрАТ СК «Раритет». Переуступний напис засвідчується підписами керівника і головного бухгалтера та печаткою страховальника, якщо це передбачено договором страхування;

10.4.10.3. у разі викрадення або повного знищення одиниці рухомого складу залізничного транспорту, що належать страховальнику, юридично оформити передачу права власності на цю одиницю рухомого складу залізничного транспорту страховику, для чого надати страховику відповідний документ. У разі повернення викраденого рухомого складу залізничного транспорту, він може бути переданий страховиком у власність страховальника після повернення ним страховику одержаного страхового відшкодування;

10.4.11. у разі укладання договору страхування з оглядом рухомого складу залізничного транспорту, надати можливість страховику перевірити відповідність реєстраційних номерів, номерів агрегатів та ін. рухомого складу залізничного транспорту наданим документам, комплектність рухомого складу залізничного транспорту, наявність додаткового обладнання та відсутність пошкоджень рухомого складу залізничного транспорту.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховальника.

10.5. Страховик має право:

10.5.1. при укладанні договору страхування запросити у страховальника баланс або довідку про фінансовий стан, підтверджені аудитором (аудиторською організацією), та інші документи, необхідні для оцінки страховиком страхового ризику;

10.5.2. перевіряти відповідність наданих йому страховальником відомостей про предмет договору страхування та ступінь ризику дійсним обставинам, а також перевіряти виконання страховальником умов договору;

10.5.3. при необхідності (на розсуд страховика) укладати договір страхування з оглядом предмета договору страхування;

10.5.4. одержати від страховальника додатковий страховий платіж при виникненні змін страхового ризику після укладення договору страхування, або у випадку зміни умов страхування;

10.5.5. достроково припинити договір страхування та повернути страхувальнику страхові платежі на умовах цих правил та договору страхування згідно з діючим законодавством України;

10.5.6. приймати участь, а також діяти самостійно при рятуванні та збереженні предмета договору страхування. Однак такі дії страховика не кваліфікуються як визнання прав страхувальника на отримання страхового відшкодування;

10.5.7. самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку;

10.5.8. у разі необхідності робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку;

10.5.9. у разі наявності підстав для сумнівів в обґрунтованості (законності) виплати страхового відшкодування, відстрочити її на строк не більш ніж три календарні місяці для отримання відповіді від відповідних органів на запит страховика щодо підтвердження чи спростування вищезазначених підстав;

10.5.10. відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених договором страхування, цими правилами та законом.

10.6. Страхувальник має право:

10.6.1. ознайомитись з умовами та правилами страхування;

10.6.2. при укладанні договору страхування призначати фізичних або юридичних осіб (вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку;

10.6.3. у разі втрати договору страхування отримати його дублікат у порядку, визначеному п. 8.8 цих правил;

10.6.4. ініціювати внесення змін в умови договору страхування;

10.6.5. достроково припинити договір та отримати суму сплачених страхових платежів, які повертаються на умовах договору страхування та цих правил;

10.6.6. одержати страхове відшкодування згідно з договором страхування та цими правилами;

10.6.7. оскаржити відмову страховика у виплаті страхового відшкодування у судовому порядку.

Стаття 11. Дії страхувальника у разі настання страхового випадку.

11.1. Страховий випадок - подія, передбачена договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхового відшкодування.

11.2. У разі настання страхового випадку страхувальник, якщо це передбачено договором страхування, зобов'язаний:

11.2.1. вживати розумних, ефективних та посильних заходів для рятування і збереження предмета договору страхування, а також по запобіганню подальших його пошкоджень;

11.2.2. понести необхідні витрати по рятуванню і збереженню предмета договору страхування, а також по запобіганню подальших його пошкоджень, якщо інше не передбачено договором страхування;

11.2.3. протягом трьох робочих днів з моменту, як йому самому стане відомо про настання страхового випадку, письмово повідомити страховика про страховий випадок;

11.2.4. вжити всі можливі заходи для з'ясування причин та наслідків страхового випадку;

11.2.5. отримати належні документи від відповідних компетентних органів залізниці, на якій стався страховий випадок;

11.2.6. надати страховику можливість оглянути пошкоджений рухомий склад залізничного транспорту до його ремонту;

11.2.7. сприяти страховику у розслідуванні обставин страхового випадку як до, так і після виплати страхового відшкодування;

11.2.8. надати страховику документи, зазначені в п. 12.1 цих правил.

Стаття 12. Перелік документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків.

12.1. Документами, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків, є:

12.1.1. письмова заява страхувальника про виплату страхового відшкодування з поясненням обставин страхового випадку та зазначенням розміру страхового відшкодування;

12.1.2. договір страхування;

12.1.3. якщо рухомий склад залізничного транспорту орендовано страхувальником - копію договору про оренду рухомого складу залізничного транспорту. Якщо рухомий склад залізничного транспорту є власністю страхувальника - технічний паспорт рухомого складу залізничного транспорту, а на новий рухомий склад залізничного транспорту – паспорт заводу-виробника; договір з вагонобудівним (локомотивобудівним) заводом на поставку нового рухомого складу залізничного транспорту; акт приймання-передачі рухомого складу залізничного транспорту; у випадку, коли рухомий склад залізничного транспорту придбаний через посередників, - договір на перепродаж та акт передачі (прийому) послідовно від заводу-виробника до останнього власника або інші документи, які вступили в юридичну силу та які підтверджують факт придбання рухомого складу залізничного транспорту; - при отриманні або придбанні рухомого складу залізничного транспорту парку залізничних адміністрацій – акт передачі (прийому) рухомого складу залізничного транспорту на баланс та наказ залізничної адміністрації (залізниці), який дозволяє передачу

рухомого складу залізничного транспорту інвентарного парку даної залізничної адміністрації (залізниці).

12.1.4. у разі пошкодження рухомого складу залізничного транспорту, що належать страхувальнику чи орендований ним: акт про пошкодження рухомого складу залізничного транспорту, калькуляцію затрат на ремонт пошкодженого рухомого складу залізничного транспорту, зроблену відповідним депо, що склало вищезазначений акт, протокол засідання комісії з оперативного розслідування транспортної події;

12.1.5. у разі втрати рухомого складу залізничного транспорту, що належить страхувальнику: квитанцію про приймання цього рухомого складу залізничного транспорту до перевезення, довідку про залишкову вартість рухомого складу залізничного транспорту;

12.1.6. у разі втрати рухомого складу залізничного транспорту, орендованого страхувальником – квитанцію про приймання цього рухомого складу залізничного транспорту до перевезення з відміткою станції призначення про його неприбуття;

12.1.7. інші документи, зазначені в договорі страхування, які дають змогу встановити розмір збитків, що підлягають відшкодуванню.

12.2. Усі документи (крім обумовлених окремо) надаються страховику у формі оригінальних примірників або нотаріально завірених копій. Оригінальний примірник договору страхування після пред'явлення страховику та зняття з нього фотокопії повертається страхувальнику.

12.3. У разі неможливості надання якого-небудь документу з переліку, наведеного в п. 12.1, внаслідок об'єктивної обставини (наприклад, повного знищення цього документу), надати страховику письмове підтвердження цієї обставини відповідними компетентними органами.

Стаття 13. Порядок і умови здійснення виплати страхового відшкодування

13.1. Виплата страхового відшкодування здійснюється страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами страхування) і страхового акта (аварійного сертифіката), який складається страховиком або уповноваженою ним особою (аварійним комісаром) у формі, що визначається страховиком.

13.2. Страховий акт складається після з'ясування причин та обставин страхового випадку на підставі документів, зазначених в п. 12.1 правил, протягом 10 робочих днів з дня отримання усіх необхідних документів від страхувальника.

13.3. Виплата страхового відшкодування здійснюється тією валютою, яка передбачена договором страхування, якщо інше не передбачено законодавством України.

13.4. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування протягом 30 робочих днів з дня прийняття рішення про виплату страхового відшкодування.

13.5. Страхове відшкодування виплачується страхувальнику або особі, призначеній страхувальником для отримання страхового відшкодування.

13.6. Збитки відшкодовуються:

13.6.1. при повному знищенні рухомого складу залізничного транспорту - в розмірі страхової суми, але не більше дійсної вартості рухомого складу залізничного транспорту на момент укладання договору страхування;

13.6.2. при частковому пошкодженні або частковому знищенні рухомого складу залізничного транспорту - в сумі, яка не перевищує вартості відновлення пошкодженої або знищеної частини рухомого складу залізничного транспорту, за вирахуванням зносу цієї частини на момент укладання договору страхування;

13.6.3. пропорційно відношенню страхової суми до дійсної вартості якщо страхова сума виявиться нижче дійсної вартості майна.

13.7. Загальна сума виплат страхового відшкодування не повинна перевищувати страхову суму, яка обумовлена в договорі страхування.

13.8. У разі неповної сплати страхового платежу загальна сума виплат страхового відшкодування не повинна перевищувати частину страхової суми, пропорційну сплаченому страховому платежу.

13.9. Договір страхування, за яким виплачено страхове відшкодування, зберігає чинність до кінця зазначеного в ньому строку дії. При цьому страхова сума по договору страхування визначається відповідно до п. 5.13 цих правил.

13.10. Сума страхового відшкодування, виплаченого за одним або кількома страховими випадками, не може перевищувати страхової суми, яка обумовлена в договорі страхування. Якщо страхове відшкодування виплачено в розмірі повної страхової суми, яка обумовлена в договорі страхування, дія договору страхування припиняється.

Стаття 14. Причини відмови у виплаті страхового відшкодування.

14.1. Підставою для відмови страховика у здійсненні страхового відшкодування є:

14.1.1. навмисні дії страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

14.1.2. вчинення страхувальником-фізичною особою або особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку;

14.1.3. надання страхувальником або, якщо це передбачено договором страхування, особою, на користь якої укладено договір страхування, свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку;

14.1.4. отримання страхувальником або, якщо це передбачено договором страхування, особою, на користь якої укладено договір страхування, повного відшкодування збитків від особи, відповідальної за заподіяний збиток. Якщо страхувальник або особа, на користь якої укладено договір страхування, отримала відшкодування частини збитків, страховик сплачує різницю між сумою, що підлягає сплаті згідно до умов страхування та сумою, отриманою страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування;

14.2. Якщо передбачено договором страхування, підставою для відмови страховика у здійсненні страхового відшкодування є:

14.2.1. несвоєчасне повідомлення страхувальником страховика про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення перешкод страховику у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

14.2.2. надання страхувальником страховику невірних відомостей про обставини, що мають суттєве значення для визначення ступеню ризику;

14.2.3. ненадання страхувальником страховику інформації про суттєві зміни в ризику, що виникли під час дії договору страхування;

14.2.4. невжиття страхувальником заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

14.2.5. включення страхувальником до понесених витрат таких витрат, що фактично не були понесені;

14.2.6. невиконання страхувальником своїх обов'язків по договору страхування;

14.2.7. навмисне введення в оману страхувальником страховика або його представників при визначенні причин та/або розміру заподіяної шкоди;

14.2.8. ненадання страхувальником страховику документів, зазначених у п. 12.1 цих правил;

14.2.9. інші випадки, передбачені законом.

14.3. Якщо з вини страхувальника страховик не зможе скористатись правом вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток (пропуск строків на пред'явлення вимоги тощо), то страховик звільняється від обов'язку сплачувати страхове відшкодування, а у разі вже здійсненої виплати страхувальник зобов'язаний повернути страховику отримане страхове відшкодування.

14.4. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні виплати страхового відшкодування, якщо це не суперечить законодавству України.

Стаття 15. Строк прийняття рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування.

15.1. Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування приймається страховиком протягом десяти робочих днів з дня надання йому страхувальником всіх документів, зазначених у п. 12.1 цих правил.

15.2. Виплата страхового відшкодування проводиться протягом тридцяти календарних днів з моменту прийняття рішення про здійснення виплати страхового відшкодування.

15.3. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови.

15.4. Рішення страховика про відмову у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржено страхувальником у судовому порядку.

Стаття 16. Порядок вирішення спорів.

16.1. Спори, пов'язані із страхуванням, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Стаття 17. Особливі умови.

17.1. Зміна умов договору страхування можлива тільки за взаємною згодою страховика та страхувальника і здійснюється в письмовій формі шляхом укладання та підписання сторонами додаткової угоди до договору страхування.

17.2. Зміна умов договору страхування проводиться на підставі заяви однієї з сторін протягом п'яти робочих днів з моменту одержання заяви другою стороною.

17.3. Якщо будь-яка зі сторін не згодна на внесення змін в умови договору страхування, то протягом п'яти робочих днів з моменту одержання заяви другою стороною вирішується питання про дію договору страхування на попередніх умовах або про припинення його дії.

17.4. До страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

17.5. Сторони звільняються від відповідальності за повне чи часткове невиконання зобов'язань по договору страхування, якщо це сталося внаслідок обставин непереборної сили.

17.6. Якщо положення Договору страхування вступають у протиріччя з положеннями дійсних правил, остаточну силу мають положення договору страхування.